

رژیم صهیونیستی بامداد دوشنبه برای چندمین بار در دهه‌های اخیر چادرهای آوارگان فلسطینی را به آتش کشید

لشکر اشقیا ورژن ۲۰۲۴

علی ملکی

خبرنگار گروه نقد روز

رژیم صهیونیستی اردوگاه آوارگان فلسطینی و زن و کودک و پیر و جوان را به خاک و خون کشید. تراژدی سنگینی که هر شکلی از خواندن و نوشتنش، چیزی از سیاهی آن کم نمی‌کند. رسانه‌های منطقه می‌گویند بمب‌های رژیم بامداد دوشنبه در حالی بر سر چادرها فرود آمد که بسیاری از ساکنان آنها به ویژه کودکان در خواب بودند. شاهدان و خبرنگاران حاضر در اطراف «بیمارستان شهدای الاقصی» در «دیرالبلح» هم می‌گویند صدای ضجه و فریاد یاری افرادی که در آتش می‌سوختند، به گوش می‌رسید.

در نهایت ۳۰ چادر و ۳۰۰ فلسطینی سوختند و زخمی و شهید شدند و مردم و نیروهای امدادی، مستأصل از فاجعه‌ای که مقابل خود می‌دیدند، تنها با سطل‌های آب سعی می‌کردند آتشی را که هر لحظه شدت بیشتر می‌شد، خاموش کنند. با این حال زبانه‌های آتش به حدی بود که به بیمارستان شهدای الاقصی در نزدیکی چادرها هم رسید. نتایج در حالی کشتار مردم عادی را تحت عنوان حمله به گروه‌های نظامی و شبه نظامی توجیه می‌کند که گزارش‌های واضح و دقیقی از سابقه حملات مستقیمش به اردوگاه‌های آوارگان و بیمارستان‌ها و مدارس وجود دارد که کاملا خلاف قطعنامه‌ها و معاهدات بین‌المللی است.

حمله به روستاها و اخراج چادرنشین‌ها در کرانه

تخریب چادرها و خانه‌های مردم فلسطین در طول سال‌ها به‌ویژه پس از جنگ ۱۹۶۷ و اشغال کرانه باختری توسط اسرائیل، به بهانه ساخت و سازهای غیرمجاز به دفعات اتفاق افتاده است. از جمله جوامعی که در این مناطق هدف قرار گرفته شده‌اند، «بدوی‌ها» در منطقه «مسافر پطا» و «خان‌الاحمر»ند. در این مناطق اسرائیل به‌طور مکرر خانه‌ها و چادرهای آنها را به بهانه نداشتن مجوز تخریب کرده است. خان‌الاحمر، یکی از همان روستاهایی است که بارها مورد تخریب قرار گرفته و طبق معمول تلاش‌های بین‌المللی برای جلوگیری از تخریب آنها چندان مؤثر نبوده است.

قتل عام ۳۵۰ فلسطینی در صبرا و شتیل

آوارگان فلسطینی در اردوگاه‌ها از جنایات صهیونیست‌ها در امان نیستند. «شتیلا» اردوگاه آوارگان فلسطینی و «صبرا» محله مجاور آن در جنوب غربی بیروت، در پایتخت لبنان بود که فلسطینیان برای در امان ماندن از آتش جنگ، به آنجا پناه بردند. رژیم صهیونیستی سه روز لبنان را محاصره کرده بود و حتی اجازه نمی‌داد تا کارکنان بین‌المللی بشردوستانه و خبرنگاران وارد منطقه شوند. نهایتاً از روز ۱۶ سپتامبر ۱۹۸۲ ارتش رژیم صهیونیستی با همکاری نزدیک با شبه‌نظامیان لبنانی، به آنها اجازه داد تا وارد اردوگاه‌ها شوند و طی سه روز کشتار مداوم، حداقل ۳۵۰۰ غیرنظامی فلسطینی را به طرز وحشیانه‌ای قتل عام کردند. منابع محلی حکایت می‌کنند که در طول شب، سربازان صهیونیست برای روشن نگه داشتن آسمان، خمپاره‌های منور شلیک می‌کردند تا شبه‌نظامیان بتوانند به کشتار مردم در کوچه‌های پس از اردوگاه‌ها ادامه دهند. پس از کشتار صبرا و شتیلا، سی‌وهفتمین نشست مجمع عمومی سازمان ملل، خواستار تحریم رژیم صهیونیستی شد و بیش از ۳۰۰ سازمان جامعه مدنی در سراسر جهان به فراخوانی پیوستند که از سازمان ملل خواسته بود تا در مورد آپارتاید و نسل‌کشی رژیم صهیونیستی تحقیق کند و اقدامی مؤثر انجام دهد.

هیچ ابزاری برای آگاهی از وضعیت اردوگاه نیست

۲۰ سال بعد در فاصله سوم تا هفدهم آوریل سال ۲۰۰۲، ارتش رژیم صهیونیستی، «اردوگاه آوارگان جنین» را با به شهادت رساندن ۵۲ فلسطینی و بی‌خانمان کردن ۱۳ هزار نفر از آنها، به خاک و خون کشید. نیروهای ارتش رژیم صهیونیستی از ۱۵۰ تا ۲۰۰ نفر، برای زهری، ملی‌کوچک‌ترهای جنگی و جنگنده‌های اف ۱۶، همراه با ۲ گردان پیاده‌نظام، تیم‌های کماندویی و ۱۲ بولدوزر زرهی، این اردوگاه

درباره روزنامه نگار سوپر انقلابی که بوقچی نتانیاهو شد

مهدی نصیری؛ موزه عبرت

مهدی نصیری، چهره سیاسی که از منتهی‌الیه جناح راست سیاسی در دهه ۹۰ به سمت چپ و فراتر از چپ غلت زده است، در سیر تطور خودش به قدری نزول کرده که این روزها در قاب تلویزیون سلطنتی بی‌بی‌سی فارسی نشسته و از اسرائیل و آمریکا برای حمله به ایران تقاضا می‌کند. این نخستین بار نیست که دیالوگ‌های ضدایرانی او دست به دست می‌شود. او پیش از این هم در گفت‌وگو با همین تلویزیون برای موفقیت براندازان طراحی می‌کرد و ایده ترمیم شکاف تاجزاده تا شاهزاده را ارائه داده بود تا به این ترتیب برای ربع پهلوی پلی در داخل ایران ساخته و چهره‌های سیاسی منتقد را به دام رادیکالیسم شاهزاده‌ای بیندازد که بعد از بلند شدن از پای بازی کامیوتری، در جلسات با نتانیاهو، قصاب قرن نشسته و برای کشتار انسان‌ها خوشحالی کند. نصیری درحالی این روزها همگام با رضا پهلوی از اسرائیل برای حمله به ایران تقاضا می‌کند که چهره‌های سیاسی جریان مقابل خود را به اتهام حمایت از رسانه‌های درتقابل با شریعت از دم تیغ انتقاد می‌گذارند. در سوی مقابل عبدالله مهاجرانی، وزیر ارشاد دولت اصلاحات که زمانی در کانون انتقادات نصیری قرار داشت این روزها راهی بیروت شده تا در دفاع از جبهه مقاومت روایتگری کند. سرنوشت عجیبی است مدعی شریعت و منافع ملی به تخصص با ملتش برخاسته و وزیر و به متهمش می‌کردند به حمایت از بی‌دینی در حمایت از والاترین ارزش‌های دینی قدم برداشته و در روزهای پرخطر بیروت راهی لبنان می‌شود. در این تضاد نمادین عبرت‌های زیادی نهفته است و در مسیری که نصیری زیسته است نیز عبرت‌هایی که اگر مورد توجه قرار گیرد دیوار غرور را از بین برده و امکان طرد دیگران با نقاب خودبرتربینی را سلب می‌کند.

از ورود به حوزه علمیه تا خروج از کیهان

مهدی نصیری در سن ۱۳سالگی وارد حوزه علمیه دامغان شد که تحت مدیریت پدرش بود و تا ۱۶سالگی به مطالعه مبانی و متون دینی پرداخت.

را در یک نبرد شدید شهری، نابود کردند و طی آن ۵۲ فلسطینی شهید شدند. سازمان عقوب بین‌المللی درباره این قتل عام گزارش داد طی این جنگ، ساکنان و خبرنگاران فلسطینی و خارجی و سایرینی که خارج از این اردوگاه بودند، شاهد «شلیک صدها موشک به منازل این اردوگاه» از هلی‌کوپترهای جنگی که پی‌درپی هجوم می‌آوردند، بودند. در ادامه این گزارش آمده است: «منظره آتش‌گشودن به سوی اردوگاه آوارگان جنین، شاهدان این حملات هوایی، ازجمله کارشناسان نظامی و رسانه‌ها را به این باور رساند که تعداد زیادی از فلسطینیان کشته شده‌اند.» سازمان عقوب بین‌المللی اشاره کرد محاصره فشرده اطراف اردوگاه آوارگان و بیمارستان اصلی آن از ۴ تا ۱۷ آوریل بدین معنا بود که جهان خارج، «هیچ ابزاری» برای دانستن آنچه درون اردوگاه در جریان بود» نداشت.

آوارگی فلسطینیان در جریان جنگ ۳۳روزه

در جنگ ۳۳روزه میان اسرائیل و حزب‌الله لبنان در سال ۲۰۰۶، علاوه بر حملات شدید به زیرساخت‌های لبنان، اردوگاه‌های پناهندگان فلسطینی در جنوب این کشور نیز هدف حملات رژیم صهیونیستی قرار گرفت. اردوگاه پناهندگان فلسطینی «الرشیدیة» در نزدیکی شهر «صور» توسط ارتش رژیم بمباران شد و چندین غیرنظامی فلسطینی به شهادت رسیدند اما سانسورهای شدید و عدم اجازه به خبرنگاران برای حضور در منطقه، باعث شد آمار دقیقی از تلفات این عملیات وجود نداشته باشد. این حملات باعث شد بسیاری از فلسطینیان که سال‌ها در این اردوگاه‌ها زندگی می‌کردند، دوباره آواره شوند.

بیش از ۲۰۰ حمله به چادرهای فلسطینیان در صحرای نقب

جامعه بدوی‌های فلسطینی در منطقه صحرای نقب در جنوب شهرک‌های اشغالی نیز از جمله گروه‌هایی‌اند که رژیم بارها چادرها و خانه‌هایشان را تخریب کرده تا به این وسیله کنترل بیشتر بر اراضی فلسطینیان داشته باشند. روستای «العراقیب» با جمعیتی بیش از ۸۰ نفر از سال ۲۰۰ تا امروز بیش از ۲۰۰ بار توسط صهیونیست‌ها تخریب شده و ساکنان این روستا بارها چادرها و خانه‌های خود را دوباره برپا کرده‌اند اما جنایتکاران صهیونیست دست از بمباران چادرهای این مردم به

بهباه‌های مختلف از جمله ساخت‌وساز غیرمجاز و برنامه‌های توسعه شهری برنی دارند. در سال ۲۰۲۱ عزیز الطوری، عضو «کمیته دفاع‌العراقیب» در جنوب صحرای نقب، در مصاحبه‌ای گفت که نیروهای اسرائیلی برای «صد و هشتاد و هشتمین بار» روستا را تخریب کردند.

غزه و اردوگاه‌هایی که دیگر نیست

دهه‌ها نسل‌کشی و آزار فلسطینیان باعث شد تا آنها در سال‌های اخیر بیشتر در نوار غزه متمرکز شوند و این نقطه به عنوان یکی از پرتراکم‌ترین مناطق جهان، به دفعات شاهد حملات سنگین هوایی و زمینی اسرائیل بوده است. در جریان این حملات، آوارگان فلسطینی که از خانه‌های خود فرار کرده‌اند، در مدارس و اردوگاه‌های پناهندگان مستقر شده‌اند. اما حتی این مکان‌ها نیز اطمینان‌ناخیزی به آنها مقابل حملات وحشیانه رژیم صهیونیستی ن داده است. در سال ۲۰۱۴، طی عملیاتی بیش از ۲۰۰۰ فلسطینی به شهادت رسیدند و هزاران خانه ویران شد. همچنین صدها هزار نفر مجبور به ترک خانه‌های خود شده و در چادرهای موقتی یا مدارس پناه گرفتند. اما حتی برخی از مدارس سازمان ملل متحد که به عنوان پناهگاه استفاده می‌شدند نیز هدف حملات هوایی اسرائیل قرار گرفتند.

از سوی دیگر سه سال قبل در جنگ ۱۱روزه، بیش از ۲۵۰ فلسطینی شهید شدند و زیرساخت‌های زیادی تخریب شد و هزاران نفر آواره شدند و دوباره بسیاری از خانه‌ها و اردوگاه‌های موقتی هدف بمباران قرار گرفتند. پیرو این اتفاقات نهاد‌های بین‌المللی از اسرائیل خواستند به قوانین بین‌المللی احترام بگذارند و از حمله به مکان‌های غیرنظامی خودداری کند. اما نتانیاهو و کابینه‌ش جنگش نه‌تنها اعتنایی به قطعنامه‌ها و هشدارهای بین‌المللی نکردند، بلکه شدت جنایات‌شان را بیشتر و بیشتر کردند. اوایل خردادماه سال جاری و زمانی که رژیم صهیونیستی با فشارهای زیاد، مردم را از شمال غزه تخلیه و به سمت جنوب و منطقه رفح روانه کرده بود و آوارگان فلسطینی در چادرهای ساکن شده بودند، این نقطه نیز توسط نیروی هوایی ارتش رژیم بمباران شد و اردوگاه آوارگان آتش گرفت. در این حمله ده‌ها فلسطینی شهید و بیش از ۲۰۰ نفر زخمی شدند.

نصیری همچنین اعتراف کرد که پس از آغاز دولت اصلاحات، «صبح» و دیگر نشریات مشابه با کاهش چشمگیر تیراژ روبه‌رو شده‌اند و دلیل آن را در افزایش روزافزون مطبوعات سیاسی جناحی و اکشن دانست.

متهم کردن مهاجرانی به براندازی

در نخستین شماره نشریه «صبح» که تحت مدیریت مسعود ده‌نمکی منتشر شد، مهدی نصیری مصاحبه‌ای انجام داد که در آن انتقادات شدیدی به وزارت ارشاد و رسانه‌های دوره اصلاحات مطرح کرد. او با اشاره به وضعیت موجود گفت: «به نظر می‌رسد سرنوشت به‌گونه‌ای رقم خورده که مخالفان و حتی افرادی که به دشمنان گرایش دارند، فرصت و امکانات بیشتری در اختیار دارند. ما از آغاز انقلاب، به دلیل منسلحت زمانه یا اعتقادات خود، تصمیم به تلفیق دموکراسی و اسلام گرفتیم و این دو را قابل جمع می‌دانیم. اکنون چاره‌ای جز پذیرش این واقعیت نداریم.» نصیری همچنین تأکید کرد که دموکراسی و پارلماناریسم به وزیر یی و وزارتخانه‌ای اجازه می‌دهد در کشوری فعالیت کند که در آن ارکان نظام و حتی رهبری صریحاً نارضایتی خود را اعلام می‌کنند. او اشاره کرد که «وزیر می‌تواند بودجه‌های کلانی را به فعالیت‌های فرهنگی و مطبوعاتی اختصاص دهد که گاهی هدف آنها براندازی است و به‌صراحت به احکام و شریعت اسلام حمله می‌کنند. این سردرگمی بین اسلام و دموکراسی و غرب ادامه خواهد یافت تا زمانی که یکی از اینها دیگری را از میدان خارج کند یا شرایط بی‌ثبات‌تری بر کشور حاکم شود.»

در آخرین روزهای مدیریت خود بر نشریه «صبح»، نصیری در مصاحبه‌ای به فسادهای مالی و اداری در کشور پرداخت و بار دیگر نظرات تند خود را بیان کرد. او پذیرش قطعنامه ۵۹۸ را به عنوان نقطه آغاز فسادهای مالی و اداری دانست و به‌طور غیرمستقیم به هاشمی رفسنجانی انتقاد کرد. او گفت: «پس از جنگ، ظهور برخی گرایش‌ها و دیدگاه‌ها در نهاد‌های مختلف کشور، مسیر انقلاب را از آرمان‌گرایی و خداگرایی به سمت دنیاگرایی و توسعه‌طلبی تغییر داد. این تغییر جهت، به تسلط جریان فن‌سالار و غرب‌گرا بر بسیاری از امور کشور منجر شد و کم‌توجهی به عدالت و عدم

حقوق بین‌الملل چه شد؟

نسل‌کشی صهیونیست‌ها و حمله نظامی وحشیانه به آوارگان و غیرنظامیان همیشه مورد انتقاد جامعه جهانی بوده اما چندان توجهی به آن نمی‌شود. نهاد‌های حقوق بشری و سازمان‌های بین‌المللی این جنایات را ناقض مقررات بین‌المللی می‌دانند و تاکنون قطعنامه‌های زیادی علیه آنها صادر کرده‌اند. «کنوانسیون چهارم ژنو» مهم‌ترین اصلی است که رژیم آن را نادیده گرفته است. مواد ۲۷ و ۳۲ این کنوانسیون تأکید می‌کنند که «غیرنظامیان باید در برابر هرگونه حمله مستقیم و زنج و خسارت فیزیکی و روانی محافظت شوند.» همچنین ماده ۵۳ این کنوانسیون تخریب اموال غیرنظامی را مگر در موارد ضروری نظامی ممنوع می‌کند. که اسرائیل این مورد را نیز نقض کرده و به‌طور مکرر خانه‌ها، زیرساخت‌های غیرنظامی و چادرهای آوارگان را تخریب کرده که کاملاً با این قوانین در تضاد است.

علاوه بر این اسرائیل اصول تفکیک و تناسب را نیز در طول سال‌های اخیر پایمال کرده است. طبق قوانین حقوق بشردوستانه بین‌المللی، طرفین درگیری موظفند بین «اهداف نظامی و غیرنظامی» تمایز قائل شوند. اصل تناسب هم می‌گوید حتی در صورتی که حمله به اهداف نظامی مشروع باشد، «استفاده از زور» باید با «میزان تهدید» متناسب باشد. بر این اساس حملات گسترده اسرائیل به اردوگاه‌ها و مناطق مسکونی که منجر به شهادت هزاران نفر از مردم می‌شود با اصل تناسب هم در تعارض است.

قطعنامه ۱۹۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد، حق بازگشت آوارگان فلسطینی به سرزمین‌های خود را محفوظ می‌داند. اما رژیم صهیونیستی از سال ۱۹۴۸ تاکنون به طرز وحشیانه‌ای مانع از بازگشت آوارگان به خانه‌هایشان شده و حتی آنها را تخریب کرده است. در نهایت قطعنامه‌ها و اصول بسیاری با تجاوزهای آشکار رژیم صهیونیستی نقض شده‌اند و تاکنون هیچ‌کدام از آنها به عنوان عامل بازدارنده‌ای برای نتانیاهو و ارتش رژیم نبوده است. آنها سال‌هاست بدون در نظر گرفتن حقوق بین‌الملل، مراکز مردمی، تأسیسات و زیرساخت‌های شهری و حتی مدارس و بیمارستان‌ها را که کاملاً مصون از تجاوزهای جنگی‌اند، تحت شدیدترین بمباران‌ها قرار داده و «هیچ» التزامی به «هیچ» قاعده و قانونی نداشته‌اند.

برخورد جدی با فسادهای اقتصادی از ویژگی‌های بارز این جریان بود. نصیری همچنین به دولت محمد خاتمی انتقادهایی وارد کرد و افزود: «حضور وزرای دولت قبلی در کابینه خاتمی و واگذاری وزارتخانه‌های مهم به وزیرانی که در دوران خود شاهد بیشترین فساد مالی بودند، نشان‌دهنده این است که هنوز اراده جدی برای مقابله با این مسئله وجود ندارد. در دولت جدید، توسعه‌مداری و گرایش به ارزش‌های غربی ابعاد تازه‌ای به خود گرفته و مفاهیمی چون توسعه سیاسی، دموکراسی و نسبیست‌اندیشی نیز به آن افزوده شده‌اند.»

دهه ۹۰، دهه تغییر نصیری

مهدی نصیری به دنبال فرصتی بود تا دیدگاه‌ها و عقاید جدیدش را به نمایش بگذارد. این نقطه عطف به‌ویژه پس از اعتراضات به افزایش قیمت بنزین در آبان ۱۳۹۸ شکل گرفت؛ زمانی که او لحظه‌ای مناسب برای علنی کردن تغییرات فکری‌اش یافت. یکی از نکات بارز این تغییر موضع‌گیری او در مورد حجاب بود. او که پیش‌تر به انتقاد فردی از مهاجرانی، وزیر ارشاد دولت خاتمی، می‌پرداخت و ادعا می‌کرد که او بودجه کشور را به رسانه‌هایی اختصاص می‌دهد که احکام شریعت را زیر پا می‌گذارند، ناگهان دیدگاه‌هایش تغییر کرد. در شهریور ۱۳۹۹، در یک مناظره تلویزیونی، نصیری در نظرات جدیدش درباره حجاب پرده برداشت. او بیان کرد که «الزام به حجاب بی‌هزینه نبوده است.» و توضیح داد که این الزام باعث ایجاد یک دوقطبی در جامعه شده است. این اظهارات از سوی فردی مانند نصیری برای کسانی که او را می‌شناختند، تعجب‌برانگیز بود. با گذشت زمان و ادامه سخنرانی‌هایش، ابعاد جدیدی از او آشکار می‌شد. پس از فوت مهسا امینی در روزهای پایانی شهریور ۱۴۰۱، نصیری به شدت از عملکرد گشت ارشاد انتقاد کرد و لحن انتقادی‌اش نسبت به برخورد‌های صورت‌گرفته با اعتراضات مردمی تشدید شد. این تغییرات نه‌تنها او را از جایگاه سابقش دور کرد؛ بلکه او را به یکی از چهره‌های مخالف با وضعیت کشورش تبدیل کرد؛ تا جایی که او امروز از میز خطابه بی‌بی‌سی از آمریکا و اسرائیل می‌خواهد که به ایران حمله کنند.